

lang tid det ville tage at få opført et atomkraftanlæg i vores lille, tætbefolkede land. Vi skal jo heller ikke glemme, at a-kraft faktisk heller ikke ligefrem hører til de billige løsninger, tværtimod.

Til sidst: Regeringen har, som det er beskrevet, sat mange initiativer i gang. Men vi er ikke i mål, og det kommer vi aldrig. Det er en vedvarende omstilling af vores samfund, af vores produktion, af vores virksomheder og af vores boliger, der er den vision, vi hele tiden skal bevæge os i retning af. Der skal findes på stadig mere energieffektive, smarte og intelligente løsninger, for det fossilbrændselfrie samfund er ikke et af-savnssamfund. Det er ikke et forbudssamfund, det er ikke et gråt samfund, men det er et spændende samfund – et samfund, hvor ressourcerne bruges så effektivt som muligt, så intelligent som muligt, hvor teknologien er en hjælp, og hvor mennesker og virksomheder tager ansvar. Det er også et samfund med vækst, det er bare en bæredygtig vækst.

Jeg tror, at de, der håndterer den udfordring først og bedst, også vil blive dem, der får størst gavn af det, f.eks. også jobmæssigt. Det er min vision, det er regeringens vision, og det er den, vi hele tiden i alle sektorer og på stadig flere politikområder og i øvrigt også, når vi appellerer til den enkelte borger om at træffe ansvarlige valg, prøver at nærme os.

Få andre steder på kloden er man nået så langt, som vi er i Danmark, men det skal ikke være en sovepude. Det skal tværtimod anspre til at nå yderligere resultater, og det skulle ærlig talt kun glæde mig, hvis debatten i dag kunne vise, at Folketinget fortsat vil bidrage til at finde de kloge løsninger, de forsvarlige løsninger og de omkostningseffektive løsninger, som vi har brug for. Jeg synes, vi gennem de seneste årtier har haft en tradition for i fællesskab at tage ansvar for det, og det håber jeg vi kan fortsætte med.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak til klima- og energiministeren. Så går vi over til forhandlingen, og den første, der får ordet, er fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører for forespørgerne vedrørende F 16.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Når man sidder og lytter til statsministeren og til klima- og energiministeren her i maj 2009, kan man jo ikke lade være med at tænke på, hvor meget anderledes tingene kunne have set ud, hvis statsministerens forgænger og klima- og energiministerens forgænger tilbage i 2001 og 2002 havde holdt to tilsvarende taler. Det kan føles, som om der er gået mange år siden, og det er der også. Dengang var de taler, der blev holdt, præget af, at vi havde gjort for meget, vi måtte holde op, vi måtte bremse op. Tre planlagte havmølleparker blev aflyst, alle de udviklingsmidler, der var til vedvarende energi, blev aflyst. Det var faktisk det ministerium, der skar hårdest i sine budgetter – det daværende Økonomi- og Erhvervsministerium, som også havde ansvaret for energipolitikken.

Så jeg vil sige, at når både statsministeren og klima- og energiministeren nu står og fremhæver, hvor mange ting der er gjort, håber jeg, at de også i deres hoveder går ind i en selverkendelsesproces. For så få år siden, hvor vi også var klar over, at den globale opvarmning var rigtig alvorlig, hvor vi måtte være klar over, at de fossile brændsler ville stige i pris, hvor vi var klar over, at de forskningsresultater, vi havde fået hidtil, også dengang pegede i én retning, nemlig at hver gang vi fik nye forskningsresultater, så det mere alvorligt ud, hvorfor var det så, at man afviste, afviste, afviste?

Det kunne jo godt være, at man måske skulle være lidt mere lydhør over for kritikerne, herunder oppositionen i Folketinget, og sige: O.k., vi vil gerne fremhæve alt det, vi selv gør, men det kunne jo også godt være, at vi skulle gå videre og gå hurtigere frem. Det kunne godt være, at vi har lært af det, oppositionen sagde dengang, nemlig at det er galt, det vi gør. Det er ikke tilstrækkelig hurtigt, vi går frem. Det er bare sådan en stille opfordring til ikke at forfalde for meget til at fremhæve alt det gode, man har gjort i fortiden, men indse – ikke bare når man taler grønt, for det gør alle jo i dag – helt ned i sin mave, at vi har brug for en radikal omstilling af den måde, vi producerer og forbruger på, og vi har brug for at starte den nu. Der er faktisk meget, meget lidt tid at løbe på.